

storiker og vil gerne give et lille Bidrag til Fremtidens Historie ved at meddele, at jeg ikke har tilbudt mere end to Mænd foruden dem, der modtog Tilbudet, at bringe dem i Forslag til hans Majestæt Kongen. Jeg har ikke Grund til at lægge Skjul paa, hvem de to Mænd var. Den ene var Generalkonsul Faber i London, den anden var Konferensraad Falbe Hansen. Begge afslog de paa Grund af private Forhold og Helbredshensyn at modtage Tilbudet, men samtidig bevidnede de deres Sympati og fremhævede bestemt, at det udelukkende var private Grunde og ikke politiske Hensyn af nogen Art, som hindrede dem i at modtage Tilbudet. Andre end disse to Mænd har jeg ikke forgæves henvendt mig til i Anledning af Ministeriets Dannelse.

Jeg skal nu vende mig til enkelte Spørgsmaal, der ere fremdragne under Forhandlingen her, og som jeg finder Anledning til at svare paa. Forskellige ærede Talere have været inde paa Spørgsmaalet om Undersøgelsen angaaende de Embedsmisbrug, som man formoder, at den afgaaede Justitsminister havde gjort sig skyldig i. Dette hører nærmere ind under min ærede Kollega Justitsministeren, som sikkert ogsaa vil komme ind derpaa ved sine Udtalelser her. Jeg finder kun Anledning til her at sige, at jeg glæder mig over, at det egentlig ikke fra nogen Side er blevet betvivlet, at disse Undersøgelser ville blive førte uden Hensyn til Personer og personlige Forhold af nogen Art og udelukkende med det Maal for Øje at bringe Sandheden frem. Jeg har ikke hørt dette betvivle fra nogen Side, og det skulde have bedrøvet mig meget, hvis det var blevet betvivlet. Imidlertid erkender jeg, at en Undersøgelse som denne ikke bør ligge i en Ministers Haand i første Række, den bør ligge i en Haand, som er uafhængig af Regeringen. Derfor er Forundersøgelsen bleven overdraget til Assessor Schou, og han har fuldstændig frie Hænder med Hensyn til denne Undersøgelse. Hvis den skulde resultere i, at der fremkom et Materiale, hvorpaa der kunde bygges en Rigsretssag mod den afgaaede Justitsminister, saaledes som det ønskedes af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, vil jeg paa Forhaand sige, at en saadan Tanke vilde finde Sympati hos Regeringen. Giver Forundersøgelsen tilstrækkeligt Grundlag derfor, vil jeg anse en Behandling af Sagen ved Rigsretten for mest formaalstjenlig, for uangribeligst i enhver Henseende.

Som rimeligt, er Oprettelsen af det nye Handelsministerium omtalt af flere Talere. Det glæder mig at kunne slaa fast her, at Oprettelsen af et Ministerium for Handel og Søfart har fundet Sympati fra alle Sider. Jeg tror, man ikke fra nogen Side har rettet Angreb mod dette Ministeriums Oprettelse. Dog er det naturligt, at der er ret forskellige Meninger om, hvilket Forretningsomraade det skal have. Det er ogsaa en vanskelig Sag at faa afgjort og en Sag, som for Tiden er under Drøftelse indenfor det samlede Ministerium, en Drøftelse, der efter Sagens Natur ikke kan ventes afsluttet i den allernærmeste Fremtid. Navnlig har man fra forskellige Sider været ængstelig for, at Industriens og Haandværkets Interesser ikke skulde blive varetagne af det nye Handelsministerium. Jeg vil dertil sige det samme, som jeg har haft Lejlighed til at udtale andetsteds, at det nye Ministerium for Handel og Søfart selvfølgelig skal staa i ganske samme Forhold til Industriens og Haandværkets Organisationer, som det skal staa i til Handelens og Søfartens. Det er ikke alle Sager, der interessere Handelen og Søfarten, derville komme ind under det nye Ministerium. Det kan det ikke være, og det vil vise sig, naar Handelsministeriets Forretningsomraade bliver endelig bestemt. Lige saa lidt vil det blive alle Haandværkets og Industriens Anliggender, der komme ind derunder. Men alle Haandværkets og Industriens kommercielle Interesser ville falde ind under Handels- og Søfarts-Ministeriets Varetægt. Det er klart, at Haandværk og Industri have en Mængde Interesser, som kunne betegnes som kommercielle, Afsetningsinteresser og lignende, der fuldkommen lige saa vel ville blive varetagne af det nye Ministerium som Handelens og Søfartens Interesser i speciel Forstand. Det vil altsaa være saaledes, at Haandværkets og Industriens Organisationer ville komme til at staa, tror jeg, i lige saa livlig Vekselvirkning med det nye Handelsministerium som Handelens og Søfartens.

Overhovedet bliver det nye Ministeriums Opgaver meget mangfoldige. Det bliver i Almindelighed den indenfor Regeringen at fremstille de Synsmaader, som det praktiske Næringslivs Organisationer her i Landet indenfor Handel, Søfart, Industri og Haandværk gøre gældende og ønske at faa frembaarne for Ministeriet. Det bliver desuden disse Opgaver at varetage forskellige Lovgivningsfelter, der naturligt falde ind derunder, og det faar der-